

Downloaded via the EU tax law app / web

Preliminär utgåva

DOMSTOLENS DOM (sjunde avdelningen)

den 30 januari 2020 (*)

”Begäran om förhandsavgörande – Fri rörlighet för kapital och friheten att utföra betalningar – Restriktioner – Beskattning av utdelning som betalas ut till företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) – Återbetalning av innehållen skatt på utdelning – Villkor – Objektiva åtskillnadskriterier – Kriterier som på grund av sin art eller i praktiken gynnar skattskyldiga med hemvist i landet”

I mål C-156/17,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Högsta domstolen i Nederländerna) genom beslut av den 3 mars 2017, som inkom till domstolen den 27 mars 2017, i målet

Köln-Aktiefonds Deka

mot

Staatssecretaris van Financiën,

ytterligare deltagare i rättegången:

Nederlandse Orde van Belastingadviseurs,

Loyens en Loeff NV,

meddelar

DOMSTOLEN (sjunde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden P.G. Xuereb (referent) samt domarna T. von Danwitz och C. Vajda,

generaladvokat: G. Pitruzzella,

justitiesekreterare: förste handläggaren M. Ferreira,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 22 maj 2019,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- Köln-Aktiefonds Deka, genom R. van der Jagt, i egenskap av partner,
- Nederlandse Orde van Belastingadviseurs, genom F. R. Herreveld och J. J. A. M. Korving, i egenskap av ombud,
- Loyens en Loeff NV, genom A. C. Breuer, advocaat, och S. Daniëls, skatterådgivare,

- Nederländernas regering, genom M. K. Bulterman och J. Langer, båda i egenskap av ombud,
  - Tysklands regering, inledningsvis genom T. Henze, J. Möller och R. Kanitz, därefter genom J. Möller och R. Kanitz, samtliga i egenskap av ombud,
  - Europeiska kommissionen, genom W. Roels och N. Gossement, båda i egenskap av ombud,
- och efter att den 5 september 2019 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande, följande

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 63 FEUF.
- 2 Begäran har framställts i ett mål mellan Köln-Aktiefonds Deka (nedan kallad KA Deka) och Staatssecretaris van Financiën (statssekreteraren på finansministeriet, Nederländerna). Målet rör återbetalning av den skatt på utdelning som innehållits i förhållande till KA Deka avseende utdelning på aktier i nederländska bolag, vilken betalats ut för räkenskapsåren 2002/2003–2007/2008.

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

- 3 Rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EGT L 375, 1985, s. 3; svensk specialutgåva, område 6, volym 2, s. 116) syftade enligt fjärde skälet däri till att införa gemensamma grundregler om auktorisation, tillsyn, organisation och verksamheter för medlemsstaternas företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) hemmahörande i medlemsstaterna och för den information de ska offentliggöra. Direktiv 85/611 ändrades flera gånger innan det upphävdes med verkan från den 1 juli 2011 genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 2009, s. 32), genom vilket en omarbetning gjordes av det tidigare direktivet.

Nederländsk rätt

- 4 Det nederländska systemet för skattemässiga företag för kollektiva investeringar (nedan kallade skattemässiga fondföretag) syftar till att göra det möjligt för fysiska personer, i synnerhet småsparare, att göra kollektiva investeringar i vissa typer av tillgångar. Syftet med systemet är att enskilda som investerar via ett skattemässigt fondföretag, ur skattehänseende, ska behandlas på samma sätt som enskilda som gör investeringar på egen hand.
- 5 Bolagsskatten för skattemässiga fondföretag är därför noll. De har även rätt till återbetalning av den utdelningsskatt som innehållits på den utdelning som erhållits i Nederländerna. I artikel 10.2 i Wet op de dividendbelasting 1965 (1965 års lag om utdelningsskatt), i den lydelse som är tillämplig i det nationella målet, föreskrivs följande:

”Bolag som betecknas som investeringsföretag vad avser påförandet av bolagsskatt kan begära att skattemyndigheten fattar ett beslut, som kan överklagas, om återbetalning av den skatt på

utdelning som innehållits avseende bolaget under ett kalenderår ...”

6 Skattemässiga fondföretag har även rätt till kompensation för den källskatt som har tagits ut för utlandsinvesteringar.

7 När skattemässiga fondföretag delar ut utdelning är de skyldiga att innehålla nederländsk skatt på utdelningen i förhållande till mottagaren av utdelningen.

8 Systemet för skattemässiga fondföretag regleras huvudsakligen i artikel 28 i Wet op de vennootschapsbelasting 1969 (1969 års lag om bolagsskatt), i vilken de villkor som ett investeringsföretag måste uppfylla för att kunna klassificeras som skattemässigt fondföretag fastställs.

9 Bland dessa villkor ingår att ett investeringsföretag är skyldigt att till sina aktieägare eller innehavarna av fondandelsbevis dela ut uppburna inkomster inom en viss tidsfrist. I artikel 28.2 b i 1969 års lag om bolagsskatt föreskrivs att den del av vinsten som anges i en förordning med allmän giltighet ska betalas ut till aktieägarna och innehavarna av fondandelsbevis inom åtta månader efter räkenskapsårets utgång och att vinsten ska fördelas lika mellan aktierna och fondandelsbevisen.

10 Det framgår av handlingarna i målet att, enligt Besluit beleggingsinstelling (förordningen om företag för kollektiva investeringar (Stb. 1970, nr 190), i dess lydelse enligt förordningen av den 20 december 2007 (Stbl. 2007, nr 573) (nedan kallad förordningen om företag för kollektiva investeringar), ska icke avdragsgilla kostnader beaktas vid fastställandet av investeringsföretagets utdelningsbara vinst. Dessutom kan ett skattemässigt fondföretag upprätta en återinvesteringsreserv och en likviditetsreserv för att avrunda de belopp som den delar ut.

11 Även arten av investeringsföretagets aktieägare ingår bland de villkor som måste vara uppfyllda för att ett företag ska klassificeras som skattemässigt fondföretag, eftersom systemet för skattemässiga fondföretag endast får användas av de investerare som det är avsett för.

12 Under åren 2002–2006 reglerades villkoren avseende aktieägarna i artikel 28.2 c–g i 1969 års lag om bolagsskatt. I dessa bestämmelser gjordes åtskillnad mellan investeringsföretag vars aktier eller andelar som representerar kapitalet ägdes av allmänheten och andra investeringsföretag som omfattades av strängare villkor. Skillnaden mellan dessa företag grundades på huruvida deras aktier eller fondandelsbevis var officiellt noterade på Amsterdambörsen.

13 Ett investeringsföretag vars aktier eller andelar som representerar kapitalet var noterade på Amsterdambörsen omfattades i huvudsak inte av systemet för skattemässiga fondföretag om 45 procent eller mer av dess aktier eller andelar som representerar kapitalet innehades av ett rättssubjekt som var skyldigt att betala vinstskatt, med undantag för ett skattemässigt fondföretag vars aktier eller andelar som representerar kapitalet var noterade på Amsterdambörsen, eller innehades av ett rättssubjekt vars vinst ska beskattas hos aktieägarna eller andelsägarna. Dessutom kunde ett investeringsföretag där minst 25 procent av andelarna eller de värdepapper som representerar kapitalet innehades av en enda fysisk person inte omfattas av systemet för skattemässiga fondföretag.

14 Ett investeringsföretag vars aktier eller andelar som representerar kapitalet inte var noterade på Amsterdambörsen omfattades av strängare villkor och minst 75 procent av dess aktier och andelar som representerar kapitalet skulle innehåsas av fysiska personer, rättssubjekt som inte var skyldiga att betala vinstskatt, såsom pensionsfonder och välgörenhetsorganisationer, eller andra skattemässiga fondföretag för att kunna omfattas av systemet för skattemässiga fondföretag. Ett

investeringsföretag kunde inte omfattas av systemet för skattemässiga fondföretag om en eller flera fysiska personer ägde minst 5 procent av aktierna eller de andelar som representerar kapitalet i detta företag. Om investeringsfonden hade godkänts enligt Wet houdende bepalingen inzake het toezicht op beleggingsinstellingen (lagen om bestämmelser för tillsyn av investeringsfonder) av den 27 juni 1990 (Stb. 1990, nr 380), ersattes det förbudet med regeln att ingen fysisk person fick inneha 25 procent eller mer av aktierna i företaget.

15 Till följd av lagändringar, vilka trädde i kraft den 1 januari 2007, skulle ett investeringsföretags aktier eller andelar som representerar kapitalet, för att kunna omfattas av systemet för skattemässiga fondföretag, vara upptagna till handel på en sådan marknad för finansiella instrument, såsom den som avses i artikel 1:1 i Wet houdende regels met betrekking tot de financiële markten en het toezicht daarop (lagen om bestämmelser för finansmarknaderna och deras tillsyn) av den 28 september 2006 (Stb. 2006, nr 475), eller så skulle fonden eller dess förvaltare ha godkänts enligt artikel 2:65 i nämnda lag eller vara undantagna från ett sådant godkännande enligt artikel 2:66.3 i samma lag.

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

16 KA Dekas är en investeringsfond, bildad enligt tysk rätt (*Publikums-Sondervermögen*), med hemvist i Tyskland. KA Dekas är ett öppet fondföretag, i den mening som avses i direktiven 85/611 och 2009/65, som är börsnoterat. KA Dekas är inte en juridisk person och det är befriat från vinstskatt i Tyskland. KA Dekas gör investeringar för enskildas räkning. Kursen på dess aktier är noterad på den tyska börsen, men handeln sker genom det system som kallas "global stream system".

17 Under räkenskapsåren 2002/2003–2007/2008 erhöll KA Dekas utdelning från bolag med hemvist i Nederländerna, i vilka KA Dekas ägde aktier. Denna utdelning påfördes en källskatt på 15 procent i enlighet med avtalet om undvikande av dubbelbeskattning beträffande inkomstskatt och förmögenhetsskatt samt vissa andra skatter och reglering av andra skatterelaterade frågor, som slöts den 16 juni 1959 mellan Konungariket Nederländerna och Förbundsrepubliken Tyskland (Trb. 1959, 85), i dess lydelse enligt tredje tilläggsprotokollet av den 4 juni 2004 (Trb. 2004, 185) (nedan kallat skatteavtalet mellan Konungariket Nederländerna och Förbundsrepubliken Tyskland). KA Dekas kunde inte, till skillnad från en investeringsfond med hemvist i Nederländerna som uppfyllde villkoren för att klassificeras som skattemässigt fondföretag, erhålla återbetalning av nämnda skatt med stöd av artikel 10.2 i 1965 års lag om skatt på utdelning

18 KA Dekas är inte skyldigt att i Nederländerna innehålla skatt på utdelning som den själv har delat ut.

19 Den hänskjutande domstolen har angett att enligt de tyska skattereglerna ska enskilda som har investerat i en fond för kollektiva investeringar anses ha erhållit ett fiktivt lägsta utdelningsbelopp. De belopp som till följd av detta beskattas, utöver det belopp som faktiskt har delats ut kallas "inkomst som likställs med utdelning" (*ausschüttungsgleiche Erträge*). Under de aktuella åren var de tyska privatpersoner som investerat i en sådan fond undantagna från den skatt som var tillämplig på hälften av deras beskattningsunderlag, vilket motsvarade den vinst som faktiskt delats ut jämte eventuell "inkomst som likställs med utdelning".

20 Fram till år 2004 tillät den tyska lagstiftningen dessa enskilda att fullt ut avräkna den nederländska skatten på utdelning som innehölls av en fond för kollektiva investeringar från den tyska skatt som påförts hälften av nämnda beskattningsunderlag. Till följd av en ändring av den tyska lagstiftningen begränsades denna avräkning under åren 2004–2008 till hälften av den nederländska källskatten, och avräkning kunde inte längre göras om en fond för kollektiva investeringar hade valt att från vinsten dra av den utländska källskatten.

21 KA Dekas ansökte hos den nederländska skattemyndigheten om återbetalning av den skatt på utdelning som innehållits i förhållande till den avseende utdelning som delats ut av nederländska bolag för räkenskapsåren 2002/2003–2007/2008.

22 Inspecteur van de Belastingdienst (skattemyndigheten) avslog dessa ansökningar. KA Dekas överklagade till Rechtbank Zeeland-West-Brabant (domstolen i Zeeland-West-Brabant, Nederländerna) och yrkade att den skulle pröva huruvida skattemyndighetens beslut var lagenligt. KA Dekas gjorde vid denna domstol gällande att den kunde likställas med en investeringsfond med hemvist i Nederländerna som har ställning som skattemässigt fondföretag, i den mening som avses i artikel 28 i 1969 års lag om bolagsskatt, och att den följaktligen hade rätt till återbetalning av skatten på utdelning enligt artikel 56 EG (nu artikel 63 FEUF).

23 Eftersom Rechtbank Zeeland-West-Brabant (domstolen i Zeeland-West-Brabant) ställde sig frågande till huruvida KA Dekas var objektivt jämförbar med ett skattemässigt fondföretag med hänsyn till de kriterier för att jämföra dessa som fastställts av Hoge Raad der Nederlanden (Högsta domstolen i Nederländerna) och på grund av det stora antalet mål som kunde ge upphov till frågor som liknade dem som var i fråga i det nationella målet, beslutade den att ställa fem frågor till den domstolen.

24 Hoge Raad der Nederlanden (Högsta domstolen i Nederländerna) konstaterade inledningsvis att KA Dekas i sin rättsliga form skulle kunna betecknas som ett skattemässigt fondföretag och att den på denna punkt objektivt sett är jämförbar med ett skattemässigt fondföretag med hemvist i Nederländerna. Den hänskjutande domstolen har preciserat att även om ett skattemässigt fondföretag med hemvist i Nederländerna skulle ha haft rätt till den återbetalning av skatt på utdelning som KA Dekas begärt, kan KA Dekas inte göra gällande någon rätt till återbetalning av skatt på utdelning vare sig enligt nederländsk lagstiftning eller enligt skatteavtalet mellan Konungariket Nederländerna och Förbundsrepubliken Tyskland.

25 Med hänsyn till att Hoge Raad der Nederlanden (Högsta domstolen i Nederländerna) ansåg att det fortfarande kunde finnas rimliga tvivel beträffande svaren på de frågor som ställts av rechtbank Zeeland-West-Brabant (Domstolen i Zeeland-West-Brabant) beslutade den därför att vilandeförklara målet och ställa följande frågor till EU-domstolen:

”1) Utgör artikel 56 EG (nu artikel 63 FEUF) hinder för att inte bevilja en investeringsfond med hemvist utanför Nederländerna återbetalning av nederländsk skatt på utdelning som innehålls på den utdelning som fonden har erhållit från rättssubjekt med hemvist i Nederländerna – med motiveringen att fonden inte är skyldig att innehålla nederländsk skatt på utdelning – trots att sådan återbetalning beviljas ett skattemässigt företag för kollektiva investeringar med hemvist i Nederländerna som årligen delar ut sin avkastning till sina aktieägare eller andelsägare med innehållande av nederländsk skatt på utdelning?

2) Utgör artikel 56 EG (nu artikel 63 FEUF) hinder för att inte bevilja en investeringsfond med hemvist utanför Nederländerna återbetalning av nederländsk skatt på utdelning som innehålls på utdelning som fonden har erhållit från rättssubjekt med hemvist i Nederländerna – med motiveringen att den inte har gjort sannolikt att dess aktieägare eller andelsägare uppfyller de

villkor som anges i de nederländska bestämmelserna?

3) Utgör artikel 56 EG (nu artikel 63 FEUF) hinder för att inte bevilja en investeringsfond med hemvist utanför Nederländerna återbetalning av nederländsk skatt på utdelning som innehålls på utdelning som fonden har erhållit från rättssubjekt med hemvist i Nederländerna, med motiveringen att den inte årligen, senast den åttonde månaden efter räkenskapsårets utgång, delar ut hela sin avkastning till sina aktieägare eller andelsägare, även för det fall fondens icke-utdelade avkastning, i det land där den har hemvist, på grund av de gällande bestämmelserna i det landet a) anses vara utdelad eller b) beskattas hos aktieägarna eller andelsägarna i det landet som om den hade delats ut, trots att sådan återbetalning beviljas ett skattemässigt företag för kollektiva investeringar med hemvist i Nederländerna som årligen delar ut hela sin avkastning till sin aktieägare eller andelsägare med innehållande av nederländsk skatt på utdelning?”

Förfarandet vid domstolen

26 Domstolens ordförande har genom beslut av den 5 april 2017 förenat förevarande mål med mål C?157/17 vad gäller det skriftliga och det muntliga förfarandet samt domen.

27 Till följd av domen av den 21 juni 2018, Fidelity Funds m.fl. (C?480/16, EU:C:2018:480), underrättade den hänskjutande domstolen, genom skrivelse av den 3 december 2018, EU-domstolen om att den önskade återkalla begäran om förhandsavgörande i mål C?157/17, liksom den första frågan i mål C?156/17, men att den vidhöll den andra och den tredje frågan i mål C?156/17.

28 Domstolens ordförande har genom beslut av den 4 december 2018 avskiljt mål C?156/17 från mål C?157/17. Mål C?157/17 avskrevs från domstolens register den 12 december 2018.

Begäran om att den muntliga delen av förfarandet ska återupptas

29 Efter det att generaladvokaten föredragit sitt förslag till avgörande har KA Deka, genom skrivelse som inkom till domstolens kansli den 18 september 2019, begärt att domstolen med stöd av artikel 83 i domstolens rättegångsregler ska återuppta den muntliga delen av förfarandet.

30 Till stöd för sin begäran har KA Deka gjort gällande att generaladvokatens förslag till avgörande innehåller en felaktig tolkning av artikel 7 e i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 1995, s. 31). I motsats till vad generaladvokaten har anfört i punkterna 79–81 i sitt förslag till avgörande, har artikel 7 e i direktiv 95/46 inte en horisontell direkt effekt som ger ett icke-offentligt organ rätt att begära eller lämna ut personuppgifter till ett annat icke-offentligt organ. Det felet kan komma att ha en avgörande inverkan på domstolens avgörande och kan därför motivera att den muntliga delen av förfarandet återupptas.

31 Enligt artikel 252 andra stycket FEUF ska generaladvokaterna vid offentliga domstolssessioner, fullständigt opartiskt och oavhängigt, lägga fram motiverade yttranden i ärenden som enligt stadgan för Europeiska unionens domstol kräver deras deltagande. Domstolen är inte bunden av vare sig förslaget till avgörande eller av den motivering som ligger till grund för generaladvokatens förslag (dom av den 22 juni 2017, Federatie Nederlandse Vakvereniging m.fl., C?126/16, EU:C:2017:489, punkt 31 och där angiven rättspraxis).

32 Domstolen erinrar om att det varken i domstolens stadga eller i domstolens rättegångsregler föreskrivs någon möjlighet för de aktuella parterna eller de berörda som avses i artikel 23 i stadgan för Europeiska unionens domstol att inkomma med yttranden över generaladvokatens

förslag till avgörande (dom av den 25 oktober 2017, Polbud – Wykonawstwo, C?106/16, EU:C:2017:804, punkt 23 och där angiven rättspraxis). Att en sådan part eller en sådan berörd inte delar generaladvokatens synsätt i förslaget till avgörande, oavsett vilka frågor som generaladvokaten väljer att pröva, kan därför inte i sig utgöra ett tillräckligt skäl för att återuppta det muntliga förfarandet (dom av den 25 oktober 2017, Polbud – Wykonawstwo, C?106/16, EU:C:2017:804, punkt 24, och dom av den 29 november 2017, King, C?214/16, EU:C:2017:914, punkt 27 och där angiven rättspraxis).

33 Härav följer att i den mån den begäran om återupptagande av den muntliga delen av förfarandet som KA Deka har framställt syftar till att ge KA Deka möjlighet att bemöta de konstateranden som generaladvokaten gjort i sitt förslag till avgörande angående tolkningen av direktiv 95/46, kan den inte bifallas.

34 Enligt artikel 83 i domstolens rättegångsregler får domstolen emellertid efter att ha hört generaladvokaten, när som helst, genom särskilt uppsatt beslut, besluta att den muntliga delen av förfarandet ska återupptas, bland annat om domstolen anser att den inte har tillräcklig kännedom om omständigheterna i målet, eller om en part, efter det att den muntliga delen har förklarats avslutad, har lagt fram en ny omständighet som kan ha ett avgörande inflytande på målets utgång, eller om målet ska avgöras på grundval av ett argument som inte har avhandlats mellan parterna eller de berörda som avses i artikel 23 i stadgan för Europeiska unionens domstol.

35 I förevarande mål anser emellertid domstolen, efter att ha hört generaladvokaten, att den förfogar över alla uppgifter den behöver för att kunna besvara den hänskjutande domstolens frågor.

36 Av det ovanstående följer att det saknas skäl att återuppta den muntliga delen av förfarandet.

Prövning av tolkningsfrågorna

Inledande synpunkter

37 Såsom framgår av beslutet om hänskjutande, beskattas den utdelning från bolag med hemvist i Nederländerna som betalas ut till mottagare med hemvist i denna medlemsstat med en skatt på utdelning. När, såsom i det nationella målet, mottagaren av utdelningen har hemvist i en annan medlemsstat, i förevarande fall Tyskland, kan utdelningen beskattas med en skattesats på 15 procent i Nederländerna enligt skatteavtalet mellan Konungariket Nederländerna och Förbundsrepubliken Tyskland.

38 Det framgår även av uppgifterna i beslutet om hänskjutande att endast investeringsfonder som uppfyller villkoren i artikel 28 i 1969 års lag om bolagsskatt för att klassificeras som skattemässiga fondföretag kan ansöka om och beviljas återbetalning av den skatt på utdelning som de har erlagt.

39 En sådan återbetalning beviljas inte investeringsfonder som inte visar att de uppfyller nämnda villkor, vilket inbegriper fonder utan hemvist i landet.

40 Härav följer att medan utdelning till fonder som klassificeras som skattemässiga fondföretag inte beskattas hos dessa fonder, beskattas däremot utdelning till andra organ, inklusive investeringsfonder med hemvist i andra medlemsstater.

41 Av detta följer att en investeringsfond som uppfyller villkoren för skattemässiga fondföretag, när det gäller erhållen utdelning behandlas förmånligare i skattemässigt hänseende än en

investeringsfond som inte uppfyller dessa villkor, vilket inbegripet investeringsfonder utan hemvist i landet.

42 Det ska i detta avseende erinras om att det ankommer på varje medlemsstat att med iakttagande av unionsrätten utforma sitt system för beskattning av utdelad vinst och att i detta sammanhang definiera beskattningsunderlaget samt de skattesatser som ska tillämpas för den aktieägare som erhåller utdelningen (se, bland annat, dom av den 20 maj 2008, Orange European Smallcap Fund, C?194/06, EU:C:2008:289, punkt 30, dom av den 20 oktober 2011, kommissionen/Tyskland, C?284/09, EU:C:2011:670, punkt 45, och dom av den 30 juni 2016, Riskin och Timmermans, C?176/15, EU:C:2016:488, punkt 29).

43 Härav följer att det står medlemsstaterna fritt att, i syfte att främja anlitaandet av företag för kollektiva investeringar, föreskriva en särskild skatteordning som är tillämplig på dessa företag och på den utdelning som de erhåller, samt att fastställa de materiella och formella villkor som ska vara uppfyllda för att de ska omfattas av en sådan ordning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 9 oktober 2014, van Caster, C?326/12, EU:C:2014:2269, punkt 47, och dom av den 24 oktober 2018, Sauvage och Lejeune, C?602/17, EU:C:2018:856, punkt 34).

44 Det är dessutom en naturlig följd av principen om medlemsstaternas självbestämmande i skattefrågor att det är medlemsstaterna som avgör vilka beviskrav som är nödvändiga för att fastställa att de villkor som krävs för att ett företag ska omfattas av en sådan ordning är uppfyllda (se, för ett liknande resonemang, dom av den 30 juni 2011, Meilicke m.fl., C?262/09, EU:C:2011:438, punkt 37, dom av den 9 oktober 2014, van Caster, C?326/12, EU:C:2014:2269, punkt 47, och dom av den 24 oktober 2018, Sauvage och Lejeune, C?602/17, EU:C:2018:856, punkt 34).

45 Medlemsstaterna ska likväl utöva sitt självbestämmande i skattefrågor med iakttagande av de krav som följer av unionsrätten, bland annat de som föreskrivs i fördragets bestämmelser om fri rörlighet för kapital (dom av den 30 juni 2011, Meilicke m.fl., C?262/09, EU:C:2011:438, punkt 38).

46 Härav följer att inrättandet av en ordning för företag för kollektiva investeringar, särskilt arten av de villkor som ska vara uppfyllda för att omfattas av ordningen och den bevisning som ska läggas fram i detta avseende, inte får utgöra en restriktion för den fria rörligheten för kapital.

47 Den andra och den tredje frågan ska besvaras med beaktande av dessa överväganden.

Den andra frågan

48 Den hänskjutande domstolen har ställt den andra frågan för att få klarhet i huruvida artikel 63 FEUF ska tolkas så, att den utgör hinder för en lagstiftning i en medlemsstat, enligt vilken en investeringsfond utan hemvist i landet inte beviljas återbetalning av skatt på utdelning som innehålls på utdelning som fonden har erhållit från rättssubjekt med hemvist i den medlemsstaten – med motiveringen att den inte har bevisat att dess aktieägare eller andelsägare uppfyller de villkor som anges i denna lagstiftning.

49 I detta sammanhang följer det av fast rättspraxis att de åtgärder som i egenskap av restriktioner för kapitalrörelser är förbjudna enligt artikel 63.1 FEUF omfattar sådana åtgärder som kan avhålla personer utan hemvist i landet från att investera i denna medlemsstat eller som kan avhålla personer med hemvist i landet från att investera i andra stater (se, bland annat, dom av den 10 april 2014, Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company, C?190/12, EU:C:2014:249, punkt 39, och dom av den 22 november 2018, Sofina m.fl., C?575/17, EU:C:2018:943, punkt 23 och där angiven rättspraxis).

50 Det ska således för det första prövas huruvida de villkor avseende aktieägarna eller andelsägarna i en investeringsfond, som uppställs av en medlemsstat, vilka måste vara uppfyllda för att fonden ska ha rätt att ansöka om återbetalning av den skatt på utdelning som den har erlagt, kan avhålla en investeringsfond med hemvist i utlandet från att investera i denna medlemsstat. För det andra ska det undersökas huruvida den bevisning som investeringsfonder utan hemvist i landet ska lägga fram i detta avseende får till följd att de avhålls från att investera i nämnda medlemsstat.

51 Vad inledningsvis gäller dessa villkor framgår det av beslutet om hänskjutande att det i villkoren avseende aktieägarna under åren 2002–2006 föreskrevs tröskelvärden för innehav som inte fick överskridas av innehavare av aktier eller fondandelsbevis, för att fonden skulle kunna klassificeras som ett skattemässigt fondföretag. Dessa tröskelvärden skiljde sig åt beroende på om aktierna eller fondsandelsbevisen var officiellt noterade på Amsterdambörsen.

52 När aktierna eller fondandelsbevisen var officiellt noterade på Amsterdambörsen kunde nämligen endast de fonder, i vilka 45 procent av aktierna eller de andelar som representerar kapitalet ägdes av ett rättssubjekt som var skyldigt att betala vinstskatt eller ett rättssubjekt, vars vinst beskattades med vinstskatt hos aktieägarna eller andelsägarna, eller fonder, i vilka en fysisk person ensam hade ett innehav på 25 procent eller mer, omfattas av systemet för skattemässiga fondföretag. Om aktierna eller fondandelsbevisen däremot inte hade noterats officiellt på Amsterdambörsen, skulle minst 75 procent av dessa innehas av fysiska personer, rättssubjekt som inte var skyldiga att betala vinstskatt, såsom pensionsfonder och välgörenhetsorganisationer, eller av andra skattemässiga fondföretag, utan att någon fysisk person ensam hade ett innehav på 5 procent eller mer, eller 25 procent eller mer i de fall då ett företag hade godkänts med stöd av lagen om bestämmelser för tillsyn av investeringsfonder.

53 Det framgår även av beslutet om hänskjutande att enligt den nationella lagstiftning som är tillämplig sedan den 1 januari 2007 ska ett investeringsföretags aktier eller andelar som representerar kapitalet, för att kunna omfattas av systemet för skattemässiga fondföretag, vara upptagna till handel på en sådan marknad för finansiella instrument som avses i lagen om bestämmelser för finansmarknaderna och deras tillsyn, eller så ska fonden eller dess förvaltare ha godkänts eller vara undantagna från ett sådant godkännande enligt nämnda lag. Den hänskjutande domstolen har preciserat att det numera saknar betydelse att aktierna eller de andelar som representerar kapitalet i en investeringsfond är noterade på Amsterdambörsen.

54 Domstolen konstaterar att det i den nationella lagstiftning som är i fråga i det nationella målet, vilken var tillämplig under perioden 2002–2006, i likhet med den som är tillämplig från och med den 1 januari 2007, inte gjordes någon åtskillnad mellan investeringsfonder med respektive utan hemvist i landet, i den meningen att villkoren för återbetalning av skatt på utdelning tillämpades utan åtskillnad på båda dessa typer av fonder.

55 En nationell lagstiftning som tillämpas utan åtskillnad på aktörer med respektive utan hemvist i landet kan emellertid utgöra en restriktion för den fria rörligheten för kapital. Det följer nämligen av domstolens praxis att även en åtskillnad som grundar sig på objektiva kriterier i praktiken kan missgynna gränsöverskridande situationer (se, för ett liknande resonemang, dom av den 5 februari 2014, *Hervis Sport- és Divatkereskedelmi*, C-385/12, EU:C:2014:47, punkterna 37–39).

56 Detta är fallet när en nationell lagstiftning, som är tillämplig utan åtskillnad på aktörer med respektive utan hemvist i landet, föreskriver att en skattefördel endast gäller situationer där en aktör uppfyller villkor eller skyldigheter som, till sin art eller i praktiken, är utmärkande för den nationella marknaden, på så sätt att endast aktörer som är verksamma på den inhemska

marknaden kan uppfylla dessa villkor eller skyldigheter, och aktörer utan hemvist i landet – som har jämförbara egenskaper med aktörerna med hemvist i landet – i allmänhet inte uppfyller dessa (se, för ett liknande resonemang, dom av den 9 oktober 2014, van Caster, C?326/12, EU:C:2014:2269, punkterna 36 och 37, och dom av den 8 juni 2017, Van der Weegen m.fl., C?580/15, EU:C:2017:429, punkt 29).

57 När det gäller den nationella lagstiftning som är i fråga i det nationella målet, vilken var tillämplig under perioden 2002–2006, framgår det av uppgifterna i beslutet om hänskjutande, såsom de sammanfattats i punkt 52 ovan, att investeringsfonder vars aktier eller andelar som representerar kapitalet inte var noterade på Amsterdambörsen skulle uppfylla strängare villkor än de investeringsfonder vars aktier eller andelar som representerar kapitalet var noterade på den börsen.

58 Det ankommer således på den hänskjutande domstolen att pröva huruvida villkoret avseende aktieägare, som grundade sig på att investeringsfondens aktier eller andelar som representerar kapitalet var noterade på Amsterdambörsen, inte huvudsakligen – på grund av sin art eller i praktiken – endast kunde uppfyllas av investeringsfonder med hemvist i landet, medan investeringsfonder utan hemvist i landet, vars aktier eller andelar som representerar kapitalet inte var noterade på Amsterdambörsen utan på en annan börs, i allmänhet inte uppfyllde villkoret.

59 När det gäller den nationella lagstiftning som är tillämplig från och med den 1 januari 2007, framgår det av uppgifterna i beslutet om hänskjutande, såsom de sammanfattats i punkt 53 ovan, att ett investeringsföretags aktier eller andelar som representerar kapitalet ska vara upptagna till handel på en sådan marknad för finansiella instrument som avses i lagen om bestämmelser för finansmarknaderna och deras tillsyn för att de ska kunna omfattas av systemet för skattemässiga fondföretag. Enligt denna lagstiftning omfattar detta system även en fond eller dess förvaltare som har godkänts eller är undantagna från ett sådant godkännande enligt nämnda lag.

60 I detta avseende ankommer det på den hänskjutande domstolen att kontrollera att de villkor som uppställs i nämnda lagstiftning inte huvudsakligen – på grund av deras art eller i praktiken – endast kan uppfyllas av investeringsfonder med hemvist i landet och inte i praktiken utesluter investeringsfonder utan hemvist i landet, som uppfyller liknande villkor i den medlemsstat där de har sin hemvist, från att omfattas av systemet.

61 Vad för det andra gäller den bevisning som investeringsfonder utan hemvist i landet måste lägga fram för att visa att de uppfyller villkoren för att omfattas av systemet för skattemässiga fondföretag och därmed kan erhålla återbetalning av den skatt på utdelning som de erlagt, erinrar domstolen om att skattemyndigheterna i en medlemsstat har rätt att av den skattskyldige kräva den bevisning som de anser vara nödvändig för att avgöra huruvida de villkor som uppställs för en skattefördel enligt den ifrågavarande lagstiftningen är uppfyllda och, följaktligen, huruvida nämnda fördel ska beviljas (dom av den 10 februari 2011, Haribo Lakritzen Hans Riegel och Österreichische Salinen, C?436/08 och C?437/08, EU:C:2011:61, punkt 95 och där angiven rättspraxis). Innehållet, utformningen och graden av precisering som krävs beträffande de upplysningar som den skattskyldige ska lämna för att kunna komma i åtnjutande av en skattefördel ska fastställas av den medlemsstat som beviljar en sådan fördel på ett sätt som gör det möjligt för den att tillämpa skatten på ett korrekt sätt (se, för ett liknande resonemang, dom av den 9 november 2014, van Caster, C?326/12, EU:C:2014:2269, punkt 52).

62 För att inte göra det omöjligt eller orimligt svårt för en skattskyldig utan hemvist i landet att erhålla en skattefördel, kan det emellertid inte krävas att den skattskyldige företer handlingar som i alla avseenden överensstämmer med utformningen och graden av precisering i de styrkande handlingar som föreskrivs i den nationella lagstiftningen i den medlemsstat som beviljar denna fördel, om de handlingar som den skattskyldige tillhandahållit gör det möjligt för denna

medlemsstat att på ett klart och precist sätt kontrollera huruvida villkoren för att erhålla den aktuella skattefördelen är uppfyllda (se, för ett liknande resonemang, dom av den 30 juni 2011, Meilicke m.fl., C-262/09, EU:C:2011:438, punkt 46). Skattskyldiga utan hemvist i landet kan nämligen inte, såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 72 i sitt förslag till avgörande, åläggas orimliga administrativa bördor som gör det omöjligt för dem att åtnjuta en skattefördel.

63 I det nationella målet har den hänskjutande domstolen angett att KA Dekas inte kan uppfylla villkoren avseende aktieägarna på grund av att det valda systemet för handel med aktier inte gör det möjligt för KA Dekas att känna till sina aktieägare.

64 Det förhållandet att det inte är möjligt att lägga fram bevisning avseende aktieägarna tycks således inte bero på vare sig de begärda uppgifternas inneboende komplexitet eller det bevismedel som krävs, eller att det är omöjligt att samla in dessa uppgifter på grund av tillämpningen av lagstiftningen om skydd för personuppgifter, varigenom direktiv 95/46 genomförs, utan på valet av den modell för handel med aktier eller andelar som den aktuella fonden har valt.

65 Det bristande utbyte av upplysningar som aktören möter, är således inte ett problem som den berörda medlemsstaten ska stå till svars för (dom av den 10 februari 2011, Haribo Lakritzen Hans Riegel och Österreichische Salinen, C-436/08 och C-437/08, EU:C:2011:61, punkt 98, och dom av den 30 juni 2011, Meilicke m.fl., C-262/09, EU:C:2011:438, punkt 48).

66 Eftersom de beviskrav som är i fråga i det nationella målet även tycks vara tillämpliga på investeringsfonder med hemvist i landet som har valt ett system för handel med aktier eller andelar som liknar det som KA Dekas har angett i det nationella målet, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera, utgör inte ett beslut att inte bevilja en investeringsfond utan hemvist i landet återbetalning av skatt på utdelning som den har erlagt, en ofördelaktig behandling av en investeringsfond utan hemvist i landet om den fonden inte har gjort sannolikt att den uppfyllde dessa villkor.

67 Mot denna bakgrund ska den andra frågan besvaras enligt följande. Artikel 63 FEUF ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en lagstiftning i en medlemsstat, enligt vilken en investeringsfond utan hemvist i landet inte beviljas återbetalning av skatt på utdelning som innehålls på utdelning som fonden har erhållit från rättssubjekt med hemvist i den medlemsstaten – med motiveringen att den inte har bevisat att dess aktieägare eller andelsägare uppfyller de villkor som anges i denna lagstiftning – förutsatt att dessa villkor inte i praktiken missgynnar investeringsfonder utan hemvist i landet och att skattemyndigheten kräver att den bevisning som ska styrka att dessa villkor är uppfyllda även ska läggas fram av investeringsfonder med hemvist i landet, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

Den tredje frågan

68 Den hänskjutande domstolen har ställt den tredje frågan för att få klarhet i huruvida artikel 63 FEUF ska tolkas så, att den utgör hinder för en lagstiftning i en medlemsstat, enligt vilken en investeringsfond utan hemvist i landet inte beviljas återbetalning av skatt på utdelning som den har erlagt i denna medlemsstat, med motiveringen att den inte uppfyller villkoren för återbetalning, det vill säga att den inte årligen, inom åtta månader efter räkenskapsårets utgång, delar ut hela sin avkastning till sina aktieägare eller andelsägare, även om fondens icke- utdelade avkastning, i den medlemsstat där den har hemvist, på grund av de gällande bestämmelserna i den medlemsstaten, anses vara utdelad eller beskattas hos aktieägarna eller andelsägarna i den medlemsstaten som om den hade delats ut.

69 Såsom framgår av beslutet om hänskjutande är villkoret för återbetalning av skatt på utdelning, vilket avser omfördelning av vinsten i en fond, formulerat i allmänna ordalag och innebär

inte någon åtskillnad mellan investeringsfonder med hemvist i landet och investeringsfonder utan hemvist i landet. Såväl investeringsfonder med hemvist i landet som investeringsfonder utan hemvist i landet måste nämligen uppfylla detta villkor för att kunna erhålla återbetalning av erlagd skatt på utdelning.

70 Mot bakgrund av den rättspraxis som det erinrats om i punkterna 55 och 56 ovan ska det emellertid prövas huruvida ett sådant villkor, även om det tillämpas utan åtskillnad, i praktiken kan missgynna investeringsfonder utan hemvist i landet.

71 Såsom det har erinrats om i punkt 43 ovan står det varje medlemsstat fritt att, i avsaknad av harmonisering på EU-nivå, avgöra om den, i syfte att främja anlitaandet av företag för kollektiva investeringar, vill föreskriva en särskild skatteordning som är tillämplig på dessa företag och på den utdelning som de erhåller, samt att fastställa de materiella och formella villkor som ska vara uppfyllda för att de ska omfattas av en sådan ordning. Villkoren för sådana ordningar är således med nödvändighet specifika för varje medlemsstat och skiljer sig åt mellan dem.

72 Fri rörlighet för kapital kan dessutom inte förstås så, att en medlemsstat är skyldig att avpassa sina skattebestämmelser efter en annan medlemsstats skattebestämmelser för att i alla situationer säkerställa en beskattning som utplånar alla de olikheter som följer av de nationella skattelagstiftningarna, med tanke på att de beslut som en skattskyldig fattar i fråga om investeringar i en annan medlemsstat – beroende på omständigheterna – kan vara mer eller mindre fördelaktiga eller ofördelaktiga för en sådan skattskyldig (dom av den 7 november 2013, K, C?322/11, EU:C:2013:716, punkt 80 och där angiven rättspraxis).

73 Att villkora möjligheten att erhålla återbetalning av källskatt med att de villkor som föreskrivs i den nationella lagstiftningen strikt ska uppfyllas – oavsett de lagstadgade villkor som investeringsfonder utan hemvist i landet omfattas av i den medlemsstat där de har hemvist – skulle emellertid innebära att endast investeringsfonder med hemvist i landet ges möjlighet att få en förmånlig behandling vad gäller utdelning. Investeringsfonder med hemvist i landet kan nämligen i allmänhet uppfylla alla villkor som uppställs i lagstiftningen i den stat där de har sin hemvist, medan investeringsfonder utan hemvist i landet i allmänhet endast kan uppfylla de villkor som uppställs av den medlemsstat där de har sin hemvist. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva huruvida detta är fallet.

74 Under dessa omständigheter kan det inte uteslutas att en investeringsfond utan hemvist i landet, som på grund av gällande lagstiftning i den stat där den har sin hemvist inte uppfyller samtliga villkor som uppställs av den medlemsstat som beviljar den aktuella skattefördelen, ändå befinner sig i en situation som i allt väsentligt är jämförbar med situationen för en investeringsfond med hemvist i landet som uppfyller dessa villkor.

75 För att de villkor som föreskrivs i en medlemsstats lagstiftning, även om de tillämpas utan åtskillnad på investeringsfonder med respektive utan hemvist i landet, inte i praktiken ska missgynna investeringsfonder utan hemvist i landet, måste investeringsfonder utan hemvist i landet således ges möjlighet att bevisa att de, bland annat på grund av gällande lagstiftning i den stat där de har sin hemvist, befinner sig i en situation som är jämförbar med situationen för investeringsfonder med hemvist i landet som uppfyller dessa villkor.

76 Det framgår av domstolens praxis att frågan huruvida en gränsöverskridande situation är jämförbar med en inhemsk situation ska bedömas mot bakgrund av såväl det ändamål som eftersträvas med de nationella bestämmelserna i fråga som föremålet för och innehållet i dessa bestämmelser (se, bland annat, dom av den 2 juni 2016, Pensioenfonds Metaal en Techniek, C?252/14, EU:C:2016:402, punkt 48 och där angiven rättspraxis).

77 Det framgår av handlingarna i målet att villkoret avseende omfördelning av vinst är knutet till ändamålet med systemet för skattemässiga fondföretag, vilket är att avkastningen på de investeringar som en enskild person gör genom ett investeringsföretag ska vara densamma som avkastningen på investeringar som gjorts direkt i värdepapper. I detta sammanhang, framgår det även av handlingarna i målet att den nationella lagstiftaren ansåg att det var viktigt att investeringsföretagen så snart som möjligt förde över avkastningen från investeringarna till de sparare vars kapital de har investerat.

78 Vad gäller sambandet mellan skyldigheten att omfördela vinsten och beskattningen av investerarna, framgår det även av handlingarna i målet att skyldigheten att omfördela medförde inkomstbeskattning. Med hänsyn till den årliga schablonskatten på avkastning som infördes år 2001 och som beräknas för enskilda oavsett den faktiska avkastning som de har erhållit genom sina aktier och andra investeringar ställer emellertid klaganden och intervenienterna i det nationella målet samt Europeiska kommissionen sig frågande till huruvida det är nödvändigt att omfördela vinsten från en fond för att uppnå målet om skatteneutralitet vad avser beskattningen av direktinvesteringar jämfört med beskattningen av investeringar genom en investeringsfond.

79 I förevarande fall ankommer det på den hänskjutande domstolen, som ensam är behörig att tolka den nationella rätten, att – med beaktande av samtliga omständigheter avseende den aktuella skattelagstiftningen och det nationella skattesystemet i dess helhet – fastställa det huvudsakliga ändamål som ligger till grund för villkoret avseende omfördelning av vinsten.

80 Om det skulle framgå att det eftersträvade målet är att så snart som möjligt överföra de vinster som de investerare som använder sig av en investeringsfond har gjort, befinner sig en investeringsfond utan hemvist i landet som inte delar ut avkastningen från sina investeringar, även om denna avkastning anses ha delats ut, inte i en situation som är objektivt jämförbar med situationen för en investeringsfond med hemvist i landet som delar ut sin avkastning på de villkor som föreskrivs i den nationella lagstiftningen.

81 Om det eftersträvade målet däremot huvudsakligen består i att beskatta avkastningen hos aktieägarna i en investeringsfond, anser domstolen att en investeringsfond med hemvist i landet, som faktiskt delar ut sin vinst, och en investeringsfond utan hemvist i landet vars avkastning inte delas ut, men som anses ha delats ut och som sådan beskattas hos fondens aktieägare, befinner sig i en objektivt jämförbara situation. I båda fallen flyttas nämligen beskattningen från investeringsfonden till aktieägarna.

82 I det sistnämnda fallet innebär det förhållandet att en medlemsstat inte har beviljat en investeringsfond utan hemvist i landet återbetalning av skatt på utdelning som den har erlagt i denna medlemsstat, med motiveringen att den inte årligen, inom åtta månader efter räkenskapsårets utgång, delar ut hela sin avkastning till sina aktieägare eller andelsägare, även om fondens icke-utdelade avkastning, i den medlemsstat där fonden har hemvist, på grund av de gällande bestämmelserna i den medlemsstaten, anses vara utdelad eller beskattas hos fondens aktieägare eller andelsägare i den medlemsstaten som om den hade delats ut, en restriktion för den fria rörligheten för kapital.

83 En sådan restriktion är endast tillåten om den är motiverad av tvingande skäl av allmänintresse, är ägnad att säkerställa att det eftersträvade ändamålet uppnås och inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål (dom av den 24 november 2016, SECIL, C-464/14, EU:C:2016:896, punkt 56).

84 Det ska emellertid påpekas att den nederländska regeringen i målet vid den nationella domstolen inte har åberopat några sådana skäl vad gäller villkoret avseende omfördelning av den

aktuella investeringsfondens vinst.

85 Mot denna bakgrund ska den tredje frågan besvaras enligt följande. Artikel 63 FEUF ska tolkas så, att den utgör hinder för en lagstiftning i en medlemsstat, enligt vilken en investeringsfond utan hemvist i landet inte beviljas återbetalning av skatt på utdelning som den har erlagt i denna medlemsstat, med motiveringen att den inte uppfyller de lagstadgade villkoren för återbetalning, det vill säga att den inte årligen, inom åtta månader efter räkenskapsårets utgång, delar ut hela sin avkastning till sina aktieägare eller andelsägare, i de fall då fondens icke- utdelade avkastning, i den medlemsstat där den har hemvist, anses vara utdelad eller beskattas hos aktieägarna eller andelsägarna i den medlemsstaten som om den hade delats ut och en sådan fond med hänsyn till det ändamål som eftersträvas genom villkoren, befinner sig i en situation som är jämförbar med situationen för en fond med hemvist i landet som beviljas återbetalning av denna skatt, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.

Rättegångskostnader

86 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (sjunde avdelningen) följande:

- 1) **Artikel 63 FEUF ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en lagstiftning i en medlemsstat, enligt vilken en investeringsfond utan hemvist i landet inte beviljas återbetalning av skatt på utdelning som innehålls på utdelning som fonden har erhållit från rättssubjekt med hemvist i den medlemsstaten – med motiveringen att den inte har bevisat att dess aktieägare eller andelsägare uppfyller de villkor som anges i denna lagstiftning – förutsatt att dessa villkor inte i praktiken missgynnar investeringsfonder utan hemvist i landet och att skattemyndigheten kräver att den bevisning som ska styrka att dessa villkor är uppfyllda även ska läggas fram av investeringsfonder med hemvist i landet, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.**
- 2) **Artikel 63 FEUF ska tolkas så, att den utgör hinder för en lagstiftning i en medlemsstat, enligt vilken en investeringsfond utan hemvist i landet inte beviljas återbetalning av skatt på utdelning som den har erlagt i denna medlemsstat, med motiveringen att den inte uppfyller de lagstadgade villkoren för återbetalning, det vill säga att den inte årligen, inom åtta månader efter räkenskapsårets utgång, delar ut hela sin avkastning till sina aktieägare eller andelsägare, i de fall då fondens icke- utdelade avkastning, i den medlemsstat där den har hemvist, anses vara utdelad eller beskattas hos aktieägarna eller andelsägarna i den medlemsstaten som om den hade delats ut och en sådan fond med hänsyn till det ändamål som eftersträvas genom villkoren, befinner sig i en situation som är jämförbar med situationen för en fond med hemvist i landet som beviljas återbetalning av denna skatt, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.**

Underskrifter

* Rättegångsspråk: nederländska.